

ปาฐกถาพิเศษ
ของ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์
ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ
เนื่องในโอกาสการเสวนาวิชาการวันคล้ายวันสถาปนา
วปอ. 60 ปี
ในหัวข้อ “เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน”
วันจันทร์ที่ 2 กุมภาพันธ์ 2558
ณ หอประชุมพิบูลสงคราม วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร
สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ
ถนนวิภาวดี แขวงดินแดง เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร

วันนี้มีโอกาสมานพบผู้ที่มีความสำคัญต่อชาติบ้านเมือง ที่จริง ผมอายุมากแล้วโบราณแล้วด้วยเข้าไป แต่ที่พลโท สุรสิทธิ์ ถนัดทาง ผอ.วปอ.สพท. เชิญผมมาคงคิดว่ายังพอมิไฟอยู่แล้วไม่แก่จนเรียกว่า “คนแก่ รกแผ่นดิน” การพูดในวันนี้ วปอ. ไม่ได้กำหนดหัวข้อมา เราจึงปรึกษากันว่าผมจะพูดเรื่องที่ผมชอบพูด เสมอๆคือเรื่อง “การฉ้อราษฎร์บังหลวง” ซึ่งผมเกลียดที่สุดและคิดว่าพวกเราก็คงเกลียดที่สุดเหมือนกัน

เมื่อไม่มีการกำหนดหัวข้อในการบรรยาย ผมจึงขอกำหนดหัวข้อว่า “เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน” ผมใช้ประโยคนี้เสมอๆ ผมเริ่มแสดงปาฐกถาหัวข้อนี้ที่ขอนแก่น เมื่อวันที่ 12 ตุลาคม 2542 มีคนไปฟังพอสมควร แต่คนฟังไม่ค่อยให้ความสนใจ ไม่ค่อยเข้าใจด้วยซ้ำไปว่า เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน คืออะไร บางคนบอกว่า เอาเรื่องอะไรมาพูดก็ไม่รู้ไม่น่าสนใจ

เมื่อเร็วๆ นี้ ผอ.วปอ. ไปที่บ้านผมแล้วพูดคุยกันถึงเรื่องนี้ ในที่สุดก็ลงความเห็นว่าเป็นเรื่องที่น่าจะนำมาคุยต่อในห้องประชุมนี้ ผมรับปากด้วยความยินดีเป็นอย่างยิ่ง

ผมมั่นใจว่า หัวข้อที่ผมตั้ง “เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน” หัวข้อนี้คงยังไม่มีในหลักสูตรวปอ. เพราะว่า วปอ. เน้นวิจารณ์วิเคราะห์เรื่องใหญ่ๆยากๆทั้งนั้น เช่น ยุทธศาสตร์ชาติ เป็นต้น ที่จะพูดวันนี้ จะถือว่าเป็นยุทธศาสตร์ชาติหรือไม่ ควรจะมีในหลักสูตรหรือไม่ ก็แล้วแต่ความเห็นของแต่ละบุคคล แต่ผมคิดว่า การโกงชาติ เป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งของชาติของเราและเป็นเรื่องสำคัญมากต่อความมั่นคงของชาติ ในฐานะที่ วปอ. กำลังสร้างคนให้รู้จักเรื่องขอความมั่นคงแห่งชาติที่ผมจะเรียนให้เพื่อนๆทั้งหลาย ขออนุญาตเรียกเพื่อน ผมจะพูดเท่าที่ผมรู้ เท่าที่ผมคิด และเท่าที่ผมเกลียดชังการโกงชาติให้ท่านฟัง พวกเราจะคิดอย่างไร ผมไม่สามารถเดาได้

ผมคิดว่าในชาติบ้านเมืองของเรานั้น มีปัญหาสำคัญมากอยู่ 2 เรื่อง คือ ความยากจนของคนในชาติของเรา เรื่องที่ 2 คือ การโกงชาติ สำหรับเรื่องที่ 1 ความยากจนนั้นเป็นภาระของรัฐ รัฐจะต้องช่วยคิดช่วยแก้ ปัญหาที่ 2 คือ เรื่องที่พวกเราจะต้องพูดกันในวันนี้คือ เรื่องการโกงชาติ ซึ่งเป็นภาระของพวกเราทุกคน เป็นภาระที่พวกเราจะต้องคิดว่าจะทำอย่างไรในเรื่องนี้ การโกงชาติ เป็นหน้าที่ของพวกเราทุกคนที่จะต้องดูแลให้คนไทยโกงชาติน้อยลง ทำอย่างไรเราจึงจะทำให้คนไทยโกงชาติน้อยลง ผมเห็นว่าเป็นหน้าที่ของพวกเราทุกคน ไม่ว่าอยู่ที่ไหน เป็นหน้าที่ที่เราจะต้องดูแลเรื่องนี้ ผมคิดว่าหากคนไทยรู้จักและตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน เขาก็จะโกงชาติน้อยลง การตอบแทนบุญคุณแผ่นดินไม่ยากเลย ง่ายนิดเดียว ไม่ต้องลงทุน ไม่มีกำไร ไม่มีขาดทุน คือทำตนให้เป็นคนดี หากคนในชาติของเราทุกคนเป็นคนดี ก็ไม่มีการโกงชาติ แล้วการเป็นคนดีทำอย่างไร ง่ายนิดเดียวเหมือนกัน คือ ไม่ทำความชั่ว พระพุทธเจ้าท่านตรัสสอนในโอวาทปาฏิโมกข์หรือศาสนาอื่นก็ลงสอนเหมือนกัน มี 3 ข้อ คือ ไม่ทำความชั่ว ทำความดี และทำใจให้บริสุทธิ์ นั่นคือที่พระพุทธเจ้าได้ทรงสอนไว้ หากเราเป็นคนดี ไม่ต้องเก่งมาก เก่งพอสมควร แล้วคนดีก็ต้องไม่สร้างความเดือดร้อนให้กับคนอื่น ให้งานของเรา ของผม ไม่สร้างความเดือดร้อนให้กับชาติของคุณ ชาติของผม ชาติของคนไทยทุกคน ผมคิดว่าการทำความดีไม่ยากเลย ใครๆ ก็ทำได้ อย่างที่เรียนแล้วว่า ไม่ต้องลงทุนทำตัวให้เป็นคนดี และการทำตัวให้เป็นคนดีไม่ยาก แต่การที่จะรักษาความดีให้อยู่กับตัวคุณ

ตลอดไปนั้นยากมาก บางคนทำดีมาโดยตลอด พอใกล้วันจะตาย ความดีหายไป เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ หากเราทำดีได้ตลอด จนกระทั่งตาย ก็จะมีมาก แต่หลายคนไม่เป็นอย่างนั้น พอสักพักหนึ่ง ความดีก็สลายไปกับสายลม แล้วก็ไม่รู้จะทำดีไปเพื่ออะไร

เรื่องที่เรากำลังพูดถึงกันเรียกว่า **จ้อราษฎร์บังหลวง** เป็นของคู่โลก ไม่มีประเทศใดที่ไม่มี ที่ไหนๆก็มี แต่ของเขามีน้อย ของเรามีมาก การจ้อราษฎร์บังหลวง คนเป็นผู้จัดการให้เกิดขึ้นอย่าไปโทษเทคโนโลยี อย่าไปโทษความรู้ตำราหรือโทษอะไร เพราะคนเป็นคนทำ คนไทยเป็นคนทำความชั่วให้แก่ชาติไทยเอง แม้จะมีตำราดีๆ อย่างไร เทคโนโลยีสมัยใหม่อย่างไร แต่ทั้งตำราและเทคโนโลยีนั้น ก็ไม่มีหัวใจ ไม่มีบุญคุณ ไม่มีชาติที่จะตอบแทนบุญคุณ ฉะนั้นอย่าขอให้พวกเราช่วยกันคิด ช่วยกันทำว่า ทำอย่างไรให้บ้านเมืองเราจะมีคนดีเยอะๆ ให้คนดีเบียดคนไม่ดีให้ตกเวทีไป ที่จริงการทำดีจะต้องใช้ปัจจัยหลายอย่าง แต่ไม่ยากสำหรับพวกเราที่รู้บุญคุณแผ่นดิน และรู้จักตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน ถ้าพวกเราสังเกต 'ได้รับรู้' ได้ เห็นมาด้วยตนเองต้องดำเนินพวกเรากันเอง ผมหมายถึงคนไทยกันเอง เพราะคนไทยไม่ค่อยสนใจเรื่องการ **ปราบปรามการโกง** เป็นที่น่าเสียดายมากๆ หากดูตัวเลขซึ่งองค์กรต่างๆ ทำไว้ ตัวเลขจะบ่งบอกว่า คนไทย เฉยเมยต่อการปราบปราม คนโกงชาติ เขาบอกว่าไม่ใช่หน้าที่ของเขา เขาเสียภาษีให้รัฐ มีตำรวจ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเขาทำหน้าที่ของเขาแล้ว การปราบปรามคนโกงชาติไม่ใช่เรื่องของเขา ไม่ใช่ธุระของเขา หากแต่เป็นเรื่องของเจ้าหน้าที่ เขาจะสร้างศัตรูทำไม เขาไม่ได้มาโกงเรา ไม่ได้มาโกงบริษัทของเรา จะไปยุ่งทำไมให้เสียเวลาทำมาหากินเปล่าๆ สร้างศัตรูเปล่าๆ ยิ่งเข้าไปยุ่งก็จะยุ่งถึงตัวเขาเองด้วย เขาไม่ได้มาโกงผมนั่นก็เท่ากับไม่ใช่หน้าที่ของผม ก็เป็นเรื่องที่ค่อนข้างที่จะน่าเสียดายว่าเขาคิดอย่างนั้นได้อย่างไร แต่เราห้ามไม่ให้เขาคิดอย่างนั้นไม่ได้ ไม่ผิดกฎหมาย ที่จะเฉยเมยเมื่อพบเห็นการโกง แต่จะผิดอะไรทราบไหมครับ ผิดที่คุณมีหน้าที่ที่จะต้องดูแลชาติบ้านเมือง ผิดตรงที่ยิ่งทำเฉยก็ยิ่งผิดมาก ยิ่งเป็นผู้ใหญ่ที่หนักก็ตาม ในราชการ นอกราชการ เอกชน หากไม่ทำหน้าที่นี้เป็นที่ที่น่าขายหน้ามาก เป็นหน้าที่ที่ไม่ควรจะคิดอย่างนั้น คนเหล่านั้นพูดคล้ายกับว่า มีทหาร ตำรวจ คนในกระทรวงต่างๆดูแลชาติแล้ว ผมก็เสียภาษีให้แล้ว หมดหน้าที่ของผมแล้วจะให้ผมเข้าไปยุ่งทำไมอีก

ทีนี้หากเราจะช่วยกันดูแลเรื่องนี้ด้วยกัน เราควรจะทำอย่างไร สมมุติว่าพวกเรามีมติเป็นเอกฉันท์ว่า เราทุกคนจะพร้อมเพรียงกันทำในเรื่องนี้ ความเห็นส่วนตัวของผมคือ **ช่วยกันสร้างคนดี** ทำอย่างไรก็ได้ที่จะเพิ่มคนดีให้มากขึ้นให้ชาติบ้านเมือง ให้คนดีเบียดคนไม่ดีให้ตกเวทีไป คนไทยที่เป็นคนดีทั้งหมดที่นั่งอยู่ในนี้ ถ้าจะประพฤติดุปฏิบัติตนให้เป็นตัวอย่างว่าผมไม่ใช่คนโกง สู้ดหาใจเข้าให้เต็มปอด ยึดอก พูดว่า "ผม/ดิฉัน ไม่โกง จะไม่โกงชาติบ้านเมือง" หากทุกคนพูดแล้วทำ ก็จะมีประโยชน์ได้ผลตามที่เราต้องการ

บอกเขาว่า ผม/ดิฉันไม่โกง ไม่โกงก็ไม่เห็นจะเดือดร้อนอะไร ไม่โกงก็มีชีวิตอยู่ได้ มีฐานะดีได้ หากเป็นคนเก่งคนขยัน อย่างรัฐมนตรีหญิงท่านนี้ สิ่งต่อไปที่เราควรจะทำก็คือ รับใส่เกล้าใส่กระหม่อม **ปรัชญาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เรื่องความพอเพียง** เรื่องที่พวกเราควรจะทำ หากคุณไม่กลัวลูกปิ่น ก็เปิดโปง โดยพูดออกไปว่า ผมรู้คุณโกง และคุณโกงอย่างไร หากพบเห็นคนโกงแล้ว ไม่ว่าเขาจะใหญ่แค่ไหน คุณก็ไม่ต้องไปไหว้เขา ไม่ต้องแสดงความเคารพนับถือเขา เขามีบารมีมากแค่ไหนก็แสดงความขยะแขยง รังเกียจให้เขารู้ว่าเขาโกงชาติบ้านเมือง พยายามอยู่ไกลๆ รักษาระยะห่างไว้จากคนพวกนี้ ไม่เช่นนั้นเชื้อโรคของการโกงจะมาติดคุณ คนโกงกลั่นไม่ดี ทำอย่างไรก็ได้ให้เขารู้ ชี้น้ำเขาว่า ผมรู้ว่าคุณรวย แต่คุณรวยเพราะคุณโกงเขามา เคยได้ยินคำเหยียดหยันประชดบ้างไหมครับ โปรดฟังให้ดี มีคนเขียนทำนองแดกดัน เหยียดหยันประชด ว่าประเทศไทยมีดีทุกอย่าง มีเสียอย่างเดียว คือฉันมีคนไทย เป็นการประชดที่น่าละอายมาก ถ้าคุณเป็นคนโกง เขาบอกว่าคนไทยจีโกง คุณไม่ละอาย คุณไม่รู้สีก แต่ผมแต่พวกเราคงรู้สึกขายหน้าน่าละอายมาก ผมขายหน้า ผมละอาย ก็พอทำเนา แต่พวกคุณที่โกง ทำให้ชาติไทย ชาติไทยของคุณ ชาติไทยของผม ต้องละอายขายหน้าไปด้วย ผมทนไม่ได้ และผมจะไม่ทน ผมขอพูดย้ำอีกครั้งว่าถ้าคุณขายหน้าคนเดียว หากผมต้องขายหน้าคนเดียวก็รับได้ แต่สิ่งที่คุณทำ ทำให้ชาติของคุณต้องขายหน้าไปด้วย ต้องกลายเป็นชาติจีโกงไปด้วย ผมคิดว่าพวกเราต้องไม่รับ ควรต้องหาวิธีที่จะทำให้ชาติบ้านเมืองของเรา ให้คนไทยสามารถยึดออกพูดได้ว่า ประเทศไทย ไม่ใช่ประเทศคนจีโกง ลำดับเรื่องการโกงของคนไทย มีคนเขียนมากมาย แล้วรู้กันว่าทุกวันนี้ชาติไทยอยู่ลำดับที่ 85 เห็นจะได้ ขอเรียนย้ำอีกครั้งว่า **“คน” เป็นสิ่งสำคัญที่สุด** ไม่ใช่ตำรา ไม่ใช่เทคโนโลยี คนจะโกงหรือไม่โกง ได้หรือไม่ได้ยากหรือง่าย ก็อยู่ที่คน นอกจากที่ผมเรียนมาแล้ว ผมคิดว่า เราต้องใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด เคร่งครัดคืออย่างไร ยกตัวอย่างเช่น พอไปถามว่า “คดีนี้ทำไมไม่เสร็จสักที นานแล้ว เขาจะตอบว่าขั้นตอนเยอะ ต้องทำตามขั้นตอน” ผมก็เถียงเขาว่า “ขั้นตอนนั้นแก้ได้ แต่ยังไม่มีคนสั่ง” ประเทศเรามีศาลมากมาย อาทิ ศาลรัฐธรรมนูญ ศาลยุติธรรม ศาลปกครอง ศาลภาษี หากเราจะตั้งศาลจ้อราษฎร์บังหลวง จะดีไหม เอาคดีออกมาให้เร็ว ลดขั้นตอน คดีจะได้เร็วขึ้น ช่วยกันตั้งดีไหมครับ การใช้กฎหมายกับคนโกงชาติ โกงแผ่นดิน ต้องใช้ลักษณะอย่าง ผอ.วปอ. ท่านเป็นทหารม้า ทหารม้ามีลักษณะ รวดเร็ว รุนแรง เด็ดขาด ผมคิดว่า การเล่นคนโกงต้องใช้ตามคำนี้ คือต้องทำตามกฎหมายอย่างรวดเร็ว ลงโทษอย่างรุนแรง และเด็ดขาดในการต่อสู้ปราบปราม กับคนโกงพวกนี้

ในบ้านเมืองของเราเนี่ย มีคนดีมากกว่าคนโกง อย่าเห็นว่าผมพูดแต่เรื่องคนโกง คนดีก็มีตัวอย่างให้เห็น คุณประมนต์ สุธีวงศ์ ผมไม่รู้จัก ไม่เคยพบด้วยซ้ำ แต่คุณประมนต์ เป็นหัวเรือใหญ่ในการปราบปรามคนโกง ผมเคยเขียนจดหมายไปถึงคุณประมนต์ ชมเชยท่าน ผมจะเป็นกำลังใจให้ ผมจะช่วยทุกอย่าง ให้คุณประมนต์ทำงานได้ ผมขอชมเชย บ้านเมืองเรามีคนดีเยอะ แต่ไม่ค่อยคิด ไม่ค่อยทำ น่าเสียดายมาก ผมคิดว่ามีคนไทยจำนวนมาก ที่สำนึกในบุญคุณแผ่นดิน แต่พวกเราชอบพูดมากกว่าชอบทำ พวกเรามักจะพูดว่า ไม่ชอบคนโกงพวกนี้เลยก็ได้แต่พูด แล้วหยุดอยู่แค่นั้น แท้จริงแล้วเขาควรทำอะไรสักอย่าง คนที่โกงแล้วร่ำรวย ผมคิดว่าเป็นอันตรายต่อชาติบ้านเมืองทำให้บ้านเมืองของเราเสียเกียรติภูมิ ทำให้บ้านเมืองขายหน้า ถูกดูหมิ่น ดูแคลน คนเหล่านั้นถือว่าเป็นอันตรายต่อชาติบ้านเมือง เป็นศัตรูของแผ่นดิน ที่พวกเราจะต้องหมายตา หมายหัวไว้ แล้วช่วยกันทำลายให้หายไปจากแผ่นดินของเรา ที่ผมพูดตลอดมาค่อนข้างจะตำหนิคนโกง แล้วมีวิธีใดหรือไม่ ที่จะให้เขาเหล่านั้นสำนึกว่าการโกงของเขาเนี่ยไม่ดี พวกเขาคงคิดไม่ถึงหรือว่าการโกงของเขาทำให้บ้านเมืองเสียหาย ที่คุณโกนั้นไม่ใช่เสียหายเฉพาะคุณ แต่ส่งผลกระทบเสียหายต่อชาติบ้านเมือง หากเขาหยุดกระทำได้ ชาติของเราก็จะมีคนโกงน้อยลง แต่บางพวกที่จะไม่ยอมหยุด คือพวกที่เกิดมามีสันดานขี้โกง พวกนี้มีวิธีเดียวคือ จับมาลงโทษตามกฎหมายให้ได้

ผมขอเรียนซ้ำอีกทีว่า ที่ผมพูดทั้งหมดนี้ ไม่มีหลักวิชา ไม่มีตำรา แต่ผมพูดจากความรู้สึกของคนไทยธรรมดาคนหนึ่งและผมทนไม่ได้ที่มีคนพูดว่าชาติของเราเป็นชาติขี้โกง พวกท่านก็คงทนไม่ได้เช่นเดียวกัน ขอเรียนซ้ำอีกครั้งว่าช่วยกันสร้างคนดี ช่วยดูแคลนข้างๆ ของคุณ เพื่อนร่วมงาน คนรอบข้าง ผู้ได้บังคับบัญชา ดูแลเพื่อไม่ให้โกง และจัดการคนโกงให้ได้ ผมหวังว่าคนไทยจะหายจากโรคขี้โกงได้โดยเร็วและไม่ต้องอับอายขายหน้าชาติอื่นๆ อีกต่อไป

ผมดีใจที่ได้มาพูดและอยากขอเชิญชวนท่านทั้งหลายช่วยกันขยายผล หากท่านเห็นด้วย ช่วยกันสร้างคนดีขึ้นมาในประเทศของเรา การทำอย่างนี้ จะเป็นการตอบแทนบุญคุณที่ยิ่งใหญ่ ให้แก่ชาติบ้านเมือง

ขอบคุณที่ฟังผม คงไม่เสียเวลาไปเปล่าๆ คงจะได้ประโยชน์บ้าง และจะช่วยกันไม่ให้ชาติเราขายหน้าอีกต่อไป

ขอบคุณครับ